

- ΙΒ. Ως ὁλιγοδρανέων μεσονύκτιος ἥματι κείνῳ,
κώματί τ' ἐμπλήγυδην δεδμημένος εῦδον ἐς ἥῶ.
καὶ νύκε τόφρ ἀπέδαιρθον ἀτέρμονα νήγυρετον ὑπνου,
Θυμὸν σύνδ' ἀπέπνευσα πανύσατον, εἰ μὴ ἄρδ' ὁξὺ
φάρμακον ἐκκενόον, πυρετός τ' ἐπάμυνέ μοι αἴψα
ἐνσκῆψας κρούσεις μετὰ φάρμακον· οὐνεκ' ἀωρὲ
ἵστι φαινομένῃ τῇ γε κρισίμω τ' ἐνὶ τοῦτο
οὐ τι νοεῦντα πίσταν με τόδ' ὑπνηλὸν διὰ κῶμα·
πάν δ' ἐτάραξε δέμας παρακαλίον ὡς τόδ' ἐλύφθη (β),
310 ἐκπάγλως δ' ἐρέθον νευρώδει οἱ ἄγγεα πάντα
ἔγκατά τ' εὐδρανίῃ φύσιος παρτρέψεν ἀταρπούς,
κινηθμοὺς δὴ τῆς δε κρίσης τ' αὐτοκελεύθους,
κούχ' ἄλις ἐκ δ' ἔντοσθε κακήθεας ὕστατο χυμοὺς,
τῷ ῥα πλάγξεν ἄφαρτε κακηπελέοντά με πάγκυ
ἐκ πυρετοῦ πυρόεντος ἐς ὀκρυόεντα τριταῖον.
ἀλλὰ ἔμπις μέγ' ἄμινε φέρον τοῖσιν πυρετόν περ
ρίγεδανὸς γάρ ἐὼν ἀζηχέα λῦσεν ὁ νοῦσον,
αἰνολέταο μόρου κρατερήν τ' ἀπέρυκεν ἀνάγκην (γ)
ἀλλὰ καὶ ὃς τοῖος περ ἐὼν οὐ τείρε με δηρόν·
320 λῦτο γάρ αὐτομάτως ῥεῖ ἥπειδ' ἐβδοματαῖος.
- ΙΓ'. Χραίσμη Θεσπεσίη τόδ' ἄρδ' ἐπλετο· τύνεκα σῶσε
ὑμνους ὑψιμέδοντι Θεῷ μέλψ', ὃς μὲν ἐσάωσεν
Ἴλαος ἐκ Θανάτοο, καὶ ἀρτεμέοντά με θῆκε
μαιμακτηριῶνος ἐς εἴνατον Ισαμένοιο.

ΤΕΛΟΣ.

(β) περὶ νέσ. δ. κα. (γ) Α' φορεσ. δ. νη.